

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קדש פרשת אמור ♦ ג' אייר תשע"ג ♦ עלון מספר 32

זמני השבת – שעון קיץ		
מוצ"ש	הד"נ	
19:54	18:40	ירושלים
19:57	18:56	תל אביב
19:57	18:47	חיפה
19:55	18:54	באר שבע

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם ה"ד

שתי הנפות - הרב צחור נועם - לעילוי נשמת יגאל בן יהודה זומר ז"ל

שתי ההנפות השונות, הנפת העומר בפסח והנפת שתי הלחם בשבועות, מבטאות כל אחת דרך שונה בהתמודדות ותיקון. בעוד הנפת העומר מברכת את מזונו של האדם בראשית הדרך- ביציאה ממצרים, הנפת שתי הלחם ביום מתן תורה מברכת את היבולים בדרגה מתקנת של המקדש, כתיקון לחטא אדם הראשון. בימים אלה אננו סופרים את הימים והשבועות שבין הנפת העומר ובין הקרבת שתי הלחם. בחג הפסח מניף הכהן את ראשית קציר השעורים לפני ה', ושבעה שבועות לאחר מכן, בחג השבועות, מוקרבות שתי כיכרות לחם ביכורים מהחיטה החדשה. קודם להנפת העומר אין לצרוך את תבואת השנה החדשה בכל הארץ, ואילו במקדש יש לחכות עד להנפת שתי הלחם. מלבד פער של חמישים יום בין המקדש לבין שאר המדינה, קיים הבדל נוסף: איסור אכילת חלב חדש במקדש חל גם על פירות האילן, מה שאין כן במדינה. גם ר' יהודה (במסכת ראש השנה) קושר את שתי הלחם דווקא לפירות האילן: "ומפני מה אמרה התורה: הביאו שתי הלחם בעצרת? מפני שעצרת זמן פירות האילן הוא. אמר הקב"ה: הביאו לפני שתי הלחם בעצרת כדי שיתברכו לכם פירות האילן". מה הקשר בין פירות האילן ובין מנחה של לחמים? המקדש והמשכן מייצגים מציאות של עולם טהור, מציאות מתוקנת, כפי שהייתה בגן עדן קודם החטא. על פי תיאור התורה, הפך הלחם למזונו של האדם רק לאחר החטא וההגליה מגן עדן: "וקוץ ודרדר תצמיח לך, ואכלת את עשב השדה... בזיעת אפך תאכל לחם". לפני החטא אכל האדם מפירות האילן, הגדלים כשהם מתוקנים, ללא צורך בעיבוד. החיטה עצמה הייתה פרי, ויש אפילו אומרים שהיא פרו של עץ הדעת. אם כן, קיים בעצם "איסור חדש" אחד, אולם המימוש שלו שונה בשני המקומות. מחוץ למקדש, במציאות שאינה מתוקנת, אסורה רק התבואה - ממנה עושים את הלחם המעובד, הנדרש לתיקון בידי אדם. במקדש, המבטא את המציאות שקודם החטא, כולל האיסור גם את כל פירות האילן, המתוקנים לאכילה בידי שמים. לכן האיסור חל גם על הבאת הביכורים. הנפת המנחות של העומר ושתי הלחם נועדה להשרות ברכה ביבולים בכל הארץ. לכן ממתינים ולא אוכלים מיבולי השנה החדשה עד שיתברכו. הנפת העומר בפסח מברכת את מזונו של האדם בראשית הדרך, ביציאה ממצרים, דרך שלבי ההתמודדות, ההיטהרות והתיקון. הנפת שתי הלחם, ביום מתן תורה, מברכת את היבולים בדרגה המתקנת של המקדש, ולכן הפירות כולם מתברכים.

שבת שלום

למשפחת כיתה ט/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה ט/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

משל למלך שאחד מעבדיו התרפה במלאכתו, ובמקום לעשות את מלאכתו היה מסתובב בארמון עם ידיים בכיסים. כעס המלך ואמר: "המזלזל בכבוד מלכות חייב מיתה", אבל הוא ואבותיו שרתו את אבי המלך בנאמנות, חס על חייו ובמקום מיתה נשלח לעבוד בנקיון אורוות הסוסים.

ביום הולדתו של המלך החליט המלך שכל מי שרוצה ממשרתיו לברכו ולהשתחוות לפניו יוכל לעשות כן. אילו המשרת המודח היה הולך לבית המרחץ לנקות את עצמו ומחליף בגדיו ומופיע לפני המלך, היה המלך זוכר לו זכות אבות וחס עליו, אך הבעיה שהמשרת התרגל לריח הסוסים ולעבודתו. וכי יעלה על הדעת שיבוא כך למלך?

הנמשל: בעבר, היינו משרתי עליון בבית המקדש, בעיר המלוכה, אבל מעלנו בתפקידנו, לא הערכנו את המעמד החשוב שבו היינו שרויים ואז רגז עלינו בורא עולם, אך זכר לנו חסדי אבותינו והגלנו לבין האומות לעסוק בדברי חולין. והנה, כשיש לנו הזדמנות לבא לבית-הכנסת ולהתפלל לפני ממ"ה הקב"ה שיושיענו מהגלות הנוראה, במקום לבא אל שערי ברינה, מביאים אנו עימנו את החולין וקלות הראש. האם יש פלא בכך שאנו נשלחים חזרה אל הגלות? יהי רצון שנזכה לחוש באמת את רום מעלת כבוד בית ה' ואת ההזדמנות שנתנה לנו ננצל כיאות. (מתוך "לבוש יוסף")

הדרכת התפלה וחלקיה - סידור עולת ראי"ה

ג. רבי אליעזר אומר העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים. מאי קבע אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי אושעיא כל שתפלתו דומה עליו כמשאוי" (שם כ"ט:). לפני התפלה צריך להיות ציור הנפש כאילו היא נחלשת ממשא קדרות הרעיונות, הרחוקים ממושגי השלמות ואור פני מלך חיים, ורק בזאת תגול מעל לבה המשא אשר יכבד עליה, בשפכה שיחה לפני יוצרה ואביה שבשמים. ובזה תוסיף אמץ ותחת רוח כהה תעטה מעטה ששון, ורוח חדשה בעז וחדות ד' תהי' עמדה. אבל כשחסר הציור האמתי הזה ותחת אשר מתכונת התפלה הראויה היא להוסיף אמץ ולהחליף כח בנפש ורגשותיה, עוד תוסיף ליגעה, אין זאת צורת התפלה השלמה, שהיא צריכה לבא מצד הרגש פנימי ולא מצד קביעות חובה חיצונית, שאז בהכרח תהי' דומה כמשאוי. "ורבנן אמרי כל שאינו אומרה בלשון תחנונים" (שם). (המשך בשבוע הבא)

1. הסבר את הביטוי: "אישה חללה לא יקח".
2. למי מקרוביו המתים מותר לכהן להיטמא?
3. מנין למדים שאדם ממשפחת אזולאי הוא כהן?
4. "אמור אל הכהנים ואמרת אליהם". כיצד מפרש רש"י את כפילות הלשון "אמור ואמרת"?
5. אילו מנהגי אבילות אסורים על הכהן?
6. למי מותר לכהן הגדול להיטמא טומאת מת?
7. למי אסור לאכול תרומה?
8. מי הם "ילידי ביתר"?

"שמירת הלשון" - הלכות לשון הרע, כלל ד', סעיף ו'

ונראה לי עוד שבאיש שדרכו לשנות באוולתו, אם רבו יכול להשפיע עליו, אפשר שמותר לגלות לרבו. אפילו אם ייתכן שמרבו יתפרסם לאנשים. ואפי' אם ראו אותו שניים בשעת החטא, מותר לגלות רק לדייני העיר ולא לאחרים. כי ראינו שעבר רק פעם אחת על האיסור, ואולי הוא חזר בתשובה, לכן לא יצא עדיין מכלל "עמיתך".

הדעות ועדכונים

שבת פרשיות אמור - שבת חופשית (ל"ג בעומר)
החזרה לשיבה - יום א' 10:40

הורים יקרים
ניתן להקדיש עלונים ושיעורים לע"ג קרוביכם ע"ה
שיעורים קבועים בפ"ש ובמוסר מועלים לאתר כל שבוע בימי חמישי.
האזנה נעימה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יגאל בן יהודה זומר ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד